

[Indenrigsministeren.]

leder sit apotek. Denne ordning kan ikke længere anses for hensigtsmæssig, idet antallet af sager vedrørende apotekerspørgsmål og sager vedrørende tilsynet med giftlovgivningens overholdelse gør det nødvendigt, at lederen af apotekerafdelingen normalt er til rådighed hele dagen. Der er i øvrigt nu en naturlig anledning til at gøre forandring, fordi den apoteker, der før tiden bestrider hvervet, har anmodet om at blive fritaget for dette.

Også andre bestemmelser i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse er tiden løbet fra. Den del af sundhedsstyrelsen, der i loven betegnes som den hygiejnisk-lægelige afdeling, har således nu i en længere årrække været opdelt i flere afdelinger, hver med sit speciale, normalt med en særlig specialuddannet overløge som afdelingsleder.

Sundhedsstyrelsens konsulentstab, der i forbindelse med medicinaldirektøren danner det i de nugældende lovbestemmelser hjemlede lægeråd, arbejder med ved sagernes behandling i de enkelte afdelinger. Konsulenterne, der medvirker i alle vigtige og principielle sager, men for hvis vedkommende benævnelsen „særligt sagkyndige“ formentlig bør foretrakkes, da ordet „konsulent“ jo i stigende grad anvendes som betegnelse for faste medarbejdere, er således stadig et uundværligt led i sundhedsstyrelsens opbygning. Det samlede lægeråd har gennem en længere årrække ikke fungeret som besluttende organ, således som det egentlig er forudsat bl.a. i lovens § 8, stk. 6, stk. 7 og stk. 9, men har derimod et par gange om året været samlet til en almindelig gensidig orientering. De beslutninger, der i loven forudsattes truffet i lægerådet, er — bl.a. på grund af det store antal vigtige sager — af praktiske hensyn blevet truffet af medicinaldirektøren i forbindelse med de faste overlæger og de pågældende konsulenter.

Under hensyn til den således stedfundne udvikling må jeg anse det for rigtigst, at bestemmelserne i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse ajourføres derved, at man ophæver de bestemmelser, der ikke mere har praktisk gyldighed, og erstatter dem med en ganske kort bestemmelse, hvorefter den nærmere fastlæggelse af

sundhedsstyrelsens forretningsgang og organisation overlades til ministeren, således som ordningen er ved andre centrale styrelser.

Om forslaget til lov om ændringer i apotekerloven skal jeg — som nævnt i indledningen — blot bemærke, at det kun drejer sig om ændringer, der nødvendiggøres af ændringerne i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse, idet den lovbestemte forudsætning om en erhvervsdrivende apoteker som leder af sundhedsstyrelsens apotekerafdeling vil bortfalde, såfremt det førstnævnte lovforslag måtte blive gennemført.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale de to lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af tandlægevirksomhed*.

Lovforslaget tager først og fremmest sigte på at muliggøre gennemførelsen af det af Nordisk Råd anbefalede nordiske arbejdsmarked for tandlæger. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at man også i Sverige ved en lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 1964, har taget hensyn til det i den nordiske betænkning om nordisk arbejdsmarked for tandlæger indeholdte forslag til overenskomst mellem de nordiske lande.

Det foreliggende lovforslag indeholder endvidere en bestemmelse, hvorefter udenlandske tandlæger — der ikke vil blive omfattet af et nordisk arbejdsmarked for tandlæger — i særlige tilfælde vil kunne få tilladelse til at praktisere som tandlæge i Danmark. Forslaget svarer ganske til en tilsvarende bestemmelse i lægelovent om udenlandske læger.

Endelig foreslås det, at varigheden af den i tandlægelovens § 1, stk. 1, nr. 2), omhandlede assistenttjeneste, der ud over bestået tandlægeeksamen er en betingelse for at kunne praktisere selvstændigt som tandlæge, nedsættes fra 2 år til 1 år.

Nærværende lovforslag, der er udarbejdet efter indstilling fra sundhedsstyrelsen, har været til udtalelse i undervisningsministeriet, tandlægehøjskolerne i København og Århus samt Dansk Tandlægeforening,